

עין משפט
גר מצודה
ה:

י"ב א מ"י פ"ו מ"ל
 ג' יו"ט הלל א סמך
 פסן נ' טו"ט א"ש פסן
 קמך ספ"א א'
 י"ד ב מ"י ט"ס (נ"ס) מ"ל
 א"חמט הל"ו טו"ט
 ח"מ סמן קמך ספ"ו
 וטו"ט א"ש סמן ט'
 ספ"ו ב'
 ב' ג מ"י מ"ל מ"ל
 ג' יו"ט הלל א סמך
 פסן ט"ס טו"ט ח"מ פ'
 ז ספ"א ב' כ"ג: א'
 ב' ג מ"י פ"ו מ"ל
 ג' יו"ט הלל א סמך
 פסן נ' טו"ט א"ש פסן
 קמך ספ"א א'
 י"ז ה ו מ"י ט"ס א'
 טו"ט ט' ספ"ו ט'

תוספות רי"ד

[illegible]

7

א' בעית אימא טעמא מאי ב'ר' .
דסימנא דעילתא הוא ולר'י נראה ד'
קודם שלמדו דכיון דניסאז חל תלא כיון
בחומומי וליכא חלל גנא בעגלתא דלא
דכפרשתא לעיל (פ"א ד"ה א"ה בעל):
ותסברא והא רבא אית א"ה
דרבא. לא גרסינן
ותסברא דפרש' בקוטרסם ואבסומן
דקאמר חלל ר' שמעון בר אבא אינסי
אחרניא הוא נהדיה לא גרסינן חלל
לדיון נא לקסור תסמיס ואבסומן
גמי קאמר לה מדריב"ל סבר לפי שאין
ב'ר' רבי יוחנן סבר פ"י שרד' ירושע
מצריין אקריסו. לא בעי לשנויי דסבר
לדקרי' לישנא דפ"י (לקמן דף ט.) דהסוד
לישנא דהסד דקאמר שניס אין לריסין
לומר פשי נכחז הוא מעיקר דקאמר
עלה ימד הוא שלא תמוס ועוד
דכהיא שניוא לא הוא משני הא
דפרקי והא רבא אית א"ה דרבא:
והא קיימא ר' ראון עד געשה דין
ה"ס בראורא ב'ר' . רש"י
לא גרס ליה והדין עמו דכיון דפשיטא
דבדרכנא עד געשה דין דפרקי
לבסוף היכי פשר מעיקרן לא קיימא
על דאין עד געשה דין דהא פשיטא
דלא ס"ד דהכא הוי דלוריימא ומיהו
בפרק קמא דכתובות ודף (י.א.) י' ש'
קמא כענין או גבי גז קטן מעבילין
אותו על דעת ב"ד ופרקי מאי קמ"ל
מנינא וכן קא' לאסד של פפוי ב' והדי
פריי קמ"ל דודאי ענד בפסיקרא
ניחא ליה: **הב'** גרס ר"ם כיון
דלשה ספירה להביא את השני וימנין
דמיימי ליה אימאז וכן פשיטא רבינ
מנחל ור"ה דהוא מ"ל למימד ירמיה
דמיימי ליה קרוב: **ביצד** יעשה.
פ' יצד יעשה לרנן שמישא למחילה
או א"ר ישאח שלא תלא אכל לולד
אין תפס תקנה דללא תקנה לא הוי
ממור לדתי ליה כל ההנשה ב' ולר"י
יצד יעשה קודם נישואין אכל לאחר
נישואין מספסר דלר"ם אין תקנה
דכיון דהולד ממור א"כ ב' הדרכים
האלו ב' דהוא מזה ומזה וכל הכהו
דמן לקמן בהזכור (דף ט.א.):
יב'לנו היפנה ויהזור ויתגעו דה
ויאמר ב'ר' . מכלן משמע
דלקרי' לומר טעמא נתינה דפי' נכחז
דקאמר יטענו הימנא דכ"ה נכחז
נתינה חוך כדי דיבור דמהי מדקאמר
לעיל ששנו לה כשהיה פויק ולא
הספיק לומר כפי' נכחז עד שנתחבר
אכל לאחר ד'ר' דיבור מספיק לר"י
אז מתיב כל זמן שעוסקים בזהו
ענין אז לאו וקודם נתינה מספיק
לר"י . גמי א"ר מזה ומדמנן בפרק כל
הגט (קמף דף ט.) המביא גט ממדינת
הגט ושלח עושה צבית דין שלח ומדמי
כ' אין ראהי דהרי אומר כשהגעט יולא
מסתח ידו: **אפילו** דא כרב בו אלא
שיבא אחת ב'ר' . פירוש שלא ראה אלא
שיטה ראשונה דמסתחא סימנו לשמה:
אפילו

המביא גם פרק ראשון גיטין

לא גרים ארבעים אילמ
יר גרים ליה ומקין לה השתא
ליוק ליה לא תמחש דנתקיים
האפי' לא אחי צעל ומערער

טעמא מאי דילמא אתי בעל מערער ופסיל
ליה השתא בעל לא קא מערער אנן ניקום
ונערער עלה בפלותא דר' יוחנן ור' יהושע
בן לוי חד אמר לפי שאין בקיאי לשמה וחד
אמר לפי שאין עדים מצויין לקיימו תסתיים
דר' ר' לוי הוא דאמר לפי שאין בקיאי
לשמה דר' שמעון בר אבא אייתי גימא לקמיה
דר' יהושע בן לוי וא"ל צריכנא למימר בפני
נכתב ובפני נחתם או לא א"ל לא צריכת לא
אמרו אלא ברורות הראשונים שאין בקיאי
לשמה אבל ברורות האחרונים דבקיאי
לשמה לא תסתיים ותסברא והא רבה אית
ליה דרבא ועוד רבי שמאי יחזור דבר
לקוללו אלא ר"ש בר אבא ^אאיניש אחרינא
הוה כהדיה והא דלא חשבי ליה משום כהדיו
דר"ש: איתמר בפני כמה ^נותנו לה רבי
יוחנן ור' חנינא חד אמר ^אבפני שנים וחד אמר
בפני שלשה תסתיים דר' יוחנן הוא דאמר
בפני שנים דרבין בר רב חסדא אייתי גימא
לקמיה דר' יוחנן ואמר ליה זיל הב לה באפי
תרי ואימא להו בפ"נ ובפני נחתם תסתיים
לימא בהא קמפילי דמאן דאמר בפני שנים
קסבר לפי שאין בקיאי לשמה ומאן דאמר
בפני שלשה קסבר לפי שאין עדים מצויין
לקיימו ותסברא הא מדר' יהושע בן לוי אמר
לפי שאין בקיאי לשמה רבי יוחנן אמר לפי
שאין עדים מצויין לקיימו והכא היכי קאמר
ר' יוחנן בפני שנים ועוד הא רבה אית ליה
דרבא אלא דכ"ע ^בבעין עדים מצויין לקיימו
והכא משליח נעשה עד ועד נעשה דיין
קמפילי מ"ה בפני שנים קסבר ^גנעשה נעשה
עד ^דועד נעשה דיין ומאן דאמר בפני ג'
קסבר שליה נעשה עד ואין עד נעשה דיין
והא קיימא לן בדרבנן דעד נעשה דיין אלא
הכא בהא קמפילי דמר סבר כיון דאשה
כשירה להכיבא את הנט ומנן דמייאת ליה
איתתא וסמכי עליה ואידך אשה מידע ידעי
ולא סמכי עליה כוותיה דרבי יוחנן ^ה
^והמביא גט ממדינת הים ונתנו לה ולא אמר
לה יבפני נכתב ובפני נחתם יוציא והולד
ממזר דברי רבי מאיר וחכ"א אין הולד ממזר
^זיכיד עישה יטלנו הימנה ויחזור ויתנו לה
בפני שנים ויאמר בפני נכתב ובפני נחתם
ור"מ משום דלא אמר בפני נכתב ובפני נחתם
יוציא והולד ממזר אין ר"מ לטעמיה דאמר
כל המנונה משמע דעולא אומר היה ר"מ
רב המנונה ממטבע שטבעו חכמים בגיטין
יוציא והולד ממזר בר הדיא בעי לאתויי גימא
אתא לקמיה דרבי אחי דהוה ממונה אגטי
א"ל צריך אתה לעמוד על כל אות ואות אתא
לקמיה דרבי אמי ור' אסי אמרי ליה לא צרי
היננצא אתה מוציא לעז על גיטין הראשון
גיטא פלגא איכתב קמיה ופלגא לא איכב
כתב בו אלא שימיה אחת לשמה ישנו

דאמירן כל מי שאיז בקי בטיב גיטין
יעשום א"ל צריך אתה לעמוד על כל
אתה מוציא לעז על גיטין הראשונים

מסורת הש"ס

(א) דונגמחו ר"ה כח:
(ב) לעיל ג. (ג) קדושין מה.
(ד) מכות כח: סנהדרין
לד: ר"ה טו. ב"ק כ: ב"ב
קיד. כ. ב"מ נה: לקמן
פ. (ו) ע"ר חוב' ר"ה נה:
ר"ה ולא אמר. (ז) לקמן פ.
ב"מ נה: (ח) לקמן טו.
(ט) פ"ט פ"ט ר"ה שיעה
אמ' אמר. (י) ע"ד
אמ' (י"א) (י"ב) (י"ג) (י"ד)
למא' הכי ושוב מלמא'
הערה במהרש"א.

גליון הש"ס

במ' ביצור יעשה ע"י לקמן
פל ע"כ תד"ה אחר
חוקיה:

מוסף רש"י

[illegible]

וספות רי"ד (המשך)

[illegible]